

Scheepsjournaal geschreven door Fred Bender aan boord van de zeilende logger Tecla in 2005

Fred is de kleinzoon van zeegaande grootvaders J.C Bender en Willem Houthoff

09- juli. Vullen van de koffer, eindelijk alles compleet.

Vorbereidingen voor de reis getroffen.

Wat zit er globaal in de koffer (in willekeurige volgorde)

Blaauwe, rubberen laarzen, ca 6 sets onderkleding

1 afritsbare katoenen broek. 1 spijkerbroek. 4 handdoeken/ + 4 washandjes.

shirts met lange/ korte mouw, 2 truien. korte zomerjas katoen lange mouw

1 zomerjas zonder mouwen, , lange das, scheerapparaat, toiletpullen zoals zeep en tandpasta.

Douchegel alter-shave. , zonnebrandmiddel., wat zelfzorg/ehbo middelen.

Filmmateriaal, schoenonderhoudsmiddel., sokken

Digitale wekker op batterij met groot blauw display

3- kops scheerapparaat Philips.

ICOM 4 banden portofoon met lader, en met accu.

1 paar sandalen

1 paar schoenen.

2 steunkousen.

tijdschriften.

koffer met wagentje weegt 16 kilo in 2005. (gemeten in Cork achteraf)

10 juli, zondag. De vertrekdag is heden aangebroken.

Om 05h.45 kom ik uit mijn bed.

Wassen, aankleden en wat eten.

Om 07h ga ik met Jeanine, die mij wegbrengt naar Schphol op weg naar de metro.

We halen met gemak de eerste metro van de zondagmorgen dienstregeling van 07h11.

In de Arena, het thuisstadion van Ajax is deze nacht een groot dansfeest van vele duizenden mensen geweest.

De dresscode was aangegeven als zijnde zwart.

De metro zag letterlijk "zwart" van de mensen die naar het feest geweest waren. en nu huiswaarts gaan.

Zoiets komt maar een paar keer per jaar voor, die drukte op de vroege zondagmorgen.

Op station Duivendrecht "wurmen" we ons met enige moeite uit de metro.

Na kaartjes voor de trein gekocht te hebben wachten we op de eerstvolgende trein in de richting Schiphol.

Ongeveer 08h20 zijn we in de vertrekhal van Schiphol aangekomen.

D.m.v zelfbediening dienen de passagiers bij instapautomaten zich kenbaar te maken.

A.d.h.v een scan van het paspoort wordt het systeem gewaar welke passagier zich bij de automaat heeft vervoegd.

Net als kopen van een treinkaart in de automaat is dit systeem duidelijk van opzet gebleken.

Via de uitgifteautomaat ontvang ik aldaar mijn boardingpas.

Na samen met Jeanine nog wat genuttigd te hebben kijken we nog wat rond in de elektronica, door ons liefkozend "speelgoedwinkels" genoemd.

Er wordt alleen waarneming gedaan , niets gekocht dit keer.

Uiteindelijk ga ik de paspoortcontrole en de detectiepoortjes door.

In alle rust begeef ik me naar pier D26.

Gedisciplineerd staan de reizigers te wachten, de dienstaanwijzingen van de luchtvaart beambten opvolgend.

Uiteindelijk zet ik me neer in stoel D van rij 16, en schrijf dit bovenstaande relaas.

De vlucht duurt 1h20 min naar Cork meldt de gezagvoerder captain Miles.

Om 10h45 verlaat het vliegtuig de vaste grond.

ik blijk naast een 2 tal, onderling Spaans sprekende heren te zitten.

Van de inhoud word ik nagenoeg niets gewaar.

Voor mijn professie begin het bijna de moeite te lonen om mij op dit gebied wat te gaan bekwamen.

Richting Zuid-Amerika zijn er voldoende zakelijke contacten die dit zinvol gaan maken.

500 mile/ uur vliegsnelheid, 10 kilometer hoogte.

In de aankomsthal ontmoet ik Boretta Faber uit Nijmegen en Carine van As uit Utrecht op het vliegveld.
De bagage van Corine is niet aangekomen in Cork.
Corine doet aangifte hiervan op het vliegveld.
Zonder Corina's bagage stappen we in de Bus naar het hoofdbusstation van Cork.
Gemeenschappelijke bustocht naar de Tecla.
stadswandeling in de middag.
Thee gedronken in een cafetaria in de schaduw van een lommerrijke boom gelegen met ons drieën.
Verwelkoming aan boord van de tecla door Jaap en Jennie.
Kennismaking met de andere schepelingen.
(te veel namen om in eerste instantie te kunnen onthouden.)
Rustige eerste avond aan boord doorgebracht.

11 juli, maandag. Vertrek uit de haven van Cork.
Aan de monding van de rivier gaan de zeilen omhoog.
bij nabellen vanmorgen is er nog geen positief resultaat te melden omtrent Corina's bagage.
Niet al te veel wind, veel zonneschijn.
Deels op de zeilen maar later op de motor naar de rede van Kinsale .
De gemeenschappelijke avondmaaltijd werd i.v.m. het zeer zonnige weer genoten aan dek.
De corveet is ook grotendeels aan het dek volbracht.
Alleen de pannen die niet boven geweest zijn zijn gewoonlijk beneden gedaan.
Daarna met Borette, Corine en de kok Sven naar de kroeg geweest.
De schipper heeft ons met de tender aan land gezet.
Het werd een zeer geanimeerde sfeer, met goed gesprek.
Later voegen nog 4 schepelingen zich bij ons aan de tafel.
Om middernacht heeft Jaap de schipper ons om middernacht weer met de tender aan boord gebracht.
Daarna was het heerlijk uitrusten.

12 juli, dinsdag vertrek van de rede van Kinsale naar de haven van port Magee.
Er is een zeer zeer beperkte wind.
Veel zonneschijn tijdens de vaar/dobbertocht.
Aankomst in de haven van Port Magee.
Ik herken tenminste dat ik in de afgelopen 4 jaar hier zeker meer ben geweest.
Deze dag had ik met Ellie en Christien de corvee dienst.
Door eendrachtige samenwerking met een goed menselijk contact hebben we goed van onze taak gekweten,
Daar ik voorkennis heb op welke plaats alles merendeel moet staan heb ik het opruimwerk op mij genomen.
Elly is een gezellige vrouw van mijn leeftijd.
Heeft 4 kinderen grootgebracht.
Heeft via grootouders Indische kenmerken in het uiterlijk.
Heeft voorheen een bed en breakfastpension gehad voorheen, en weet zodoende van aanpakken.
In de avond ben ik met de groep van gisteravond eerst nog wezen wandelen in de omgeving. Daarna 1 consumptie in de pub genuttigd.
Ik wilde het iets minder laat maken als gisteren.
De eigenaar van de pub komt ook nog naar de Tecla.
Op 3 schepelingen na zitten alle anderen nog in de pub.
Ik sta met Elly de kastelein te woord.
De conversatie is hartelijk en vriendelijk van toon.
De kastelein stelt het zeer op prijs dat de Tecla in de haven is.
De Tecla lijkt gezien haar historie wel een mini tallschip.
Elly blijkt in haar bagage nog een Nederlandse vlag te hebben van het Europees voetbal met "hup Holland, hup" erop.
Met een signering wordt de vlag aan de kastelein ter beschikking gesteld.
Dit gebaar wordt zeer op prijs gesteld.
Met 2 dikke zoenen op Elly's wang neemt de kastelein afscheid van de Tecla.
Later komt hij weer terug met een aantal bierglazen uit de pub voorzien van de Ierse merkopschriften.

13-juli, woensdag Vertrek uit de haven van Port Magee naar Union Hall.
Het is warm weer, niet al te veel wind.
Door het grote aantal van schepelingen kan er een structureel plan van optuigen gevold worden.
Het grootzeil wordt gemeenschappelijk gehesen.
De dames bedienen de klauwval, de heren de piekenval, deze is veel zwaarder.
Het damesteam hijst de bezaan.
De andere voorzeilen worden door de heren omhoog getrokken.
Dobberen, varen en veel zonnen.
Aan het einde van de middag wordt aangekomen voor de ede van Unionhall.
Daar wordt wederom een zeer smakelijke maaltijd ons door de kok Sven voorgezet.
In de avond worden de passagiers met de tender aan land gezet.
Er blijkt hier een haventaxi operationeel te zijn die de mensen van en naar de schepen brengt.
Deze taxi wordt door de aanwezige cafés betaald.
door deze bezoekers hebben de cafe's meer omzet.
Het gaat er geanimeerd aan toe, met vaak een goed gesprek, onder genot van een iers biertje.
Na middernacht brengt de haventaxi ons in etappes weer terug aan boord.
De taxichauffeur blijkt een dame afkomstig uit Antwerpen te zijn, welke hier al 24 jaar woont in Ierland.
Zij neemt waar dat Sven ook uit Antwerpen afkomstig is.
Zij heeft eerder een Ierse pub in Antwerpen gehad.

14 juli, donderdag. vertrek van de rede van Unionhall naar de rede van Castletonbere.
er is vandaag gelukkig veel meer wind als de afgelopen 2 dagen het geval is geweest.
De temperatuur op het water was daardoor ook wat minder hoog.
daardoor moest er wat meer kleding aangelaten worden.
dit heeft dan verder nog het voordeel dat de huid niet zo zwaar wordt belast door de zon.
een dagje rust voor de huid is heel goed.
Bij de rede die we in de middag bereiken gaan we weer voor anker.
Het nabijgelegen haventje valt nagenoeg droog bij laag tij.
Met de tender ben ik met de groep voor het diner aan land gegaan.
Aldaar hebben we een kerk met omliggende kerkhof bezocht.
Voor zover na te gaan zijn het merendeel graven van de 19de eeuw tot voor 1960.
In de hoofdstraat vinden we de enige winkelier van het buurtschap.
Alles is daar te koop in beperkte hoeveelheden.
Ik koop mijn eerste ijsje.
Er is aldaar ook een telefoonsel.
De vorige dag heb ik het Ierse toegangsnummer van Nederland direct uit mijn handcomputer overgeschreven in mijn adresboekje.
Nu kan ik tenminste Jeanine gaan bellen. Echter Jeanine is niet thuis.
Naderhand blijkt ze op bezoek geweest te zijn bij moeder Bender.
Met de tender kom ik weer aan bood van de Tecla.
Op deze donderdagavond blijven we allemaal gezellig aan boord.
Na 3 avonden "kroegtijgeren" is het wel zo rustig.
vrijdag en zaterdagavond zal het met de livemuziek wel weer zeer laat worden.

15 juli, vrijdag. zeetocht van naar Baltimore.
Er staat een ruime wind, en aardig wat zon.
We maken sinds eerst een Goede vaart.
Aan het einde komen we in Baltimore (Ierland) aan.
daar wordt de Tecla tegen de kade geparkeerd.
Er is hier nogal wat beroepsvisserij.
Baltimore is niet zo erg groot.
Morgen gaan we met de bus/ferry op pad om de omgeving te verkennen.
Zondagmorgen gaat de tocht met de Tecla weer verder.
Vanavond met een redelijk deel van de groep naar de pub geweest.
Op vrijdag en zaterdagavond is daar livemuziek.
Het bandje bestond totaal uit 5 personen en een zingende kastelein.
Er werd veel Ierse muziek gespeeld.

Ik kon op het ritme heerlijk dansen.
Het merendeel van de schepelingen blijken echter stijve harken te zijn.
Jaap kan deze "meerpalen" wel gaan gebruiken om er de landvasten van de Tecla aan vast te leggen.
01h30 Ierse tijd begeef ik me naar de telefooncel om met Jeanine thuis te bellen.
Daarna begeef ik me in de richting van de Tecla.
Een paar bandleden zitten daar in de buurt nog wat te spelen.
Een paar schepelingen zitten er bij om aandachtig te luisteren.

16 juli, zaterdag Verblif te Baltimore
Bus/wandeltocht naar Skibberien
Heen met bus, terug te voet.
De route langs de weg is ca. 12 km.
De route langs een zoutwatermeer naar Baltimore zal wat langer zijn.
De route loopt door een mooie natuur.
In Ierland heeft men nog niet van routebordjes gehoord.
Routes zijn voor de lokale wegen niet benoemd.
Ondanks beperkte aanwijzingen toch de weg terug kunnen vinden via het zoutwater meer en Baltimore.
Af en toe wat dubbel moeten lopen door onzeker vervolg van de weg.
In Baltimore aangekomen met mijn 2 wandelgenoten een grote pot met thee leeggedronken in de eerste beste pub die we tegenkwamen.
Aan boord me wat opgefrist en wat uitgerust voordat we om 19h30 aan het diner gingen.
Wederom klaargemaakt door de onvolprezen kok Sven.
Op zaterdag avond is er in de haven momenteel geen livemuziek.
Toch nog wel een drankje gedronken met de schepelingen op de wal.
Om het eenvoudig te houden doet iedereen Eur in de drinkkas.
Afrekenen is dan wat minder problematisch.
Voor een ieder zit hieraan zeker 3 consumpties aan verbonden. Dit is zeer redelijk te noemen.
Op het terras was ook een z.g. vrijgezellenavond gaande.
In dame met een sherp met "bride" erop met een zeer stralend gezicht had met haar vriendinnen plaatsgenomen
een nabijgelegen tafel.
Het ging aldaar zeer vrolijk aan toe.
Op de kade nog een cheseburger genuttigd voordat ik me naar het schip begaf.

17 juli, zondag. Vertrek uit Baltimore.
Daar de Tecla als eerste tegen de kade lag moest de Tecla er eerst tussenuit.
De verhaalprocedure nam even wat tijd om de schepen eerst los en daarna weer vast te maken op de kade.
Onderweg wordt de bekende vuurtoren uit de Fassnet race gepasseerd.
In de avond laat Jaap het anker vallen in de nabijheid van Dunboy Castle bijna 1 jaar terug was ik ook hier op de zelfde plaats.
dit kasteel is in de tijd van de 1ste wereldoorlog door de IRA in brand gestoken.
's avonds valt de eerste regen van de vakantie van betekenis.

18 juli, maandag. van de ankerplaats Dunboy castle naar Bearisland.
In de morgenuren was er gelegenheid gegeven tot het passagieren naar het kasteel.
Sinds dit jaar 2005 staat er een hek om het kasteel dat in de jaren 20 van de 20ste eeuw door de Ira in brandgestoken is.
Ik maak zelf nog een wandeling over het eiland.
Het laatste deel gaat dwars door het kreupelhout.
Er blijkt in 1602 veel strijd geleverd zijn in de regio
Een aantal aangebrachte plaquettes maakt daar melding van.
Laatstelijk in 2002 is de laatste aangebracht bij het 400 jarige herdenkingsjaar.
Nadat iedereen aan boord zijn gekomen wordt er geluncht.
Na de lunch wordt de rede van Dunboy Castle verlaten en koers gezet naar de haven

van Castletonbere.

Daar komen we voor een paar uur langszij een aantal schepen te liggen.

Het is een hele klauterpartij om van en later aan boord te komen.

Ik loop weer door de bekende hoofdstraat, en begeef me naar een supermarkt waar ze tot nu lekker softijs verkopen.

Ik neem een groot ijsje van Eur 1,25. Het smaakt weer prima.

Ergens anders in de straat herken ik een souvenirwinkel waar ik in voorgaande jaren Ierse alfabetletter - sleutelhangers heb gekocht.

Vorig jaar was er een gebrek van bepaalde letters die ik aan mijn vriendinnen wilde schenken.

Dit jaar heb ik meer keus. Ik geef de vriendelijke winkelier kennis dat ik zijn zaak van vorig jaar nog herken en weer teruggekomen ben om de ontbrekende sleutelhanger letters aan te kopen.

Mijn betuiging van eerdere klant tevredenheid valt goed bij winkelier.

Ik sla mijn ontbrekende letters in en koop er nog wat postkaarten

van Eur .40 bij. Op een van de kaarten staat de kasteel ruïne afgebeeld.

Ik memoreer dat er momenteel een hek rond het kasteel staat.

De winkelier geeft als reden aan dat er zeer premature plannen zijn om het gebouw in de oude staat te herstellen

t.b.v. gebruik als hotel.

Met een blij gezicht van de winkelier verlaat ik zijn zaak.

Later recommandeer ik de zaak bij andere schepelingen aan.

Met een groep van 4 personen kom ik voor de tweede keer de winkel binnen.

Met een gebaar ik heb nog wat ander schepelingen meegenomen die in uw zaak wat willen kopen begroet ik de

glimlachende middenstander.

Er worden door de schepelingen wat kleine zaken aangekocht in de winkel.

We groeten allemaal de winkelier die een klein familiebedrijf drijft met niet al te "spannende" algemene en toeristische zaken voert.

We krijgen erge trek in cappuccino.

Op een geïmproviseerd terras voor de deur van de pub strijken we neer.

Het terras bestaat uit een aantal plastic tafels en stoelen op een vrije autoparkeerplaats.

Het aantal schepelingen met dorst neemt steeds toe.

Er komen ook sconens en ander gebak aan te pas.

Na afloop klauteren we allemaal weer over de vissersschepen aan boord van de Tecla.

We varen nu verder naar een ankerplaats nabij Bear Island.

Sven heeft vanavond makreel op het menu staan met aardappelpuree en bloemkool met saus.

Het smaakt weer heerlijk.

Als toegift wordt appelcompote met slagroom met nootjes geserveerd.

Deze dag heb ik met Olli en Thomas uit Hamburg, beiden uit Duitsland de corveetaken vervuld.

De keuken zit er na afloop weer tip-top uit.

19 juli, dinsdag van de rede van Bear Island naar Glengariff.

Na het ontbijtcourvee neem ik een heerlijke verkwikkende douche.

Wegens de voorspelde windkracht wordt er een rif in het grootzeil gestoken hoor ik vanuit de douche.

De het grootzeil en de fok worden gehesen zonder mijn medewerking dit keer.

Het anker wordt opgehaald, we varen ruime wind.

De fok wordt te loevert gezet.

(Met een schoot wordt de fok in tegengestelde richting vastgezet als het grootzeil)

In 3 uur tijd zeilen we naar Glengariff.

Eerst wordt er de mosselkwekerij gepasseerd.

Deze beataat uit netten die verankerd zijn aan grijze plastic tonnetjes.

De mosselen hebben zich in de mazen van het net vastgezet.

Het voordeel van deze wijze van kweken is dat de mosselen geheel vrij van zand blijven.

Verderop passeren we op een rots een zeehondenkolonie.

We liggen nu op de rede van Glengariff voor anker.

Het schip trekt de aandacht van een aantal nieuwsgierige witte zwanen. Deze ware het vorig jaar hier ook waargenomen weet ik me te herinneren. In Glengariff is op een eiland een mooie Italiaanse tuin. Jaap brengt met de tender een aantal schepelingen erheen. De toegang van de tuis is ca. Eur 2. exclusief vervoer. Vanaf de wal komt er Eur 10 retour bij voor een ferry die naar de tuinen gaan. Dank zij de diensten van de Tecla tender (die inclusief in de prijs zit) wordt er geld bespaard.

Ik ga met een aantal schepelingen naar de wal.

We gaan winkelen.

In de hoofdstraat wordt er een winkel aangedaan welke Deens breiwerk in de collectie heeft.

Diverse schepelingen kopen een mooie Ierse trui.

Naderhand wordt om de goede aankopen te beklinken door het nuttigen van een mok cappuccino met scones erbij.

Daarna brengt de tender ons weer aan boord van het "moederschip", de Tecla.

De hoofdmaaltijd bestond die avond uit een heerlijke stoofpotschotel met groente, aardappelen en een heerlijke saus.

20 juli woensdag "zwanenzang" De laatste zeiltocht van het seizoen van Glengariff naar Bantry.

donderdag, 21 juli gaat de bus van Bantry naar Cork op werkdagen om 09h30.

11h30 is veel te laat.

Vliegtuig gaat om 14h30

Aanvang op vliegveld Cork 13h30 wenselijk

vertrek 09h30 aankomst centraal busstation +2 uur later.(11h30)

Daarna transfer naar vliegveld met de bus.

Daarna rustig wachten eten

niertuin met gehele groep.

21 juli , donderdag. Terugreisdag.

Ontbijten, koffer dicht gekregen.

Afscheid nemen van de schepelingen.

Bagagekarretje opgeladen.

Op tijd op weg naar de bushalte.

Bus van 09h30, aankomst 11h45 in Cork.

Eerst een sanitaire stop.

Wachten op transfer naar luchthaven van 12h15.

Ben dan zeer ruim op tijd. om te sms'en en te lezen.

Dit geeft rust.

alles tot nu toe gelukt.

12h45 in luchthavenhal aanwezig.

Ik drink wat.

Eten doe ik later wel als ik mijn koffer heb kunnen inchecken.

Ik kom momenteel een hand te kort om een dienblad te dragen.

Bagage ingecheckt, voorspoedige vlucht naar Dublin gehad zonder vertragingen.

Bij aankomst wordt wel de aanwezigheid van het karretje, maar niet van de koffer vastgesteld.

Aangifte gedaan bij Aer Aran

Bij vinden wordt de koffer dan door Aer Aran aan Aer Lingus overgedragen voor doorzending naar Amsterdam.

AerLingus in Dubln weet er van.

Afwachten of de koffer in Amsterdam met de vlucht meekomt.

Anders kan de aflevering even duren.

Als het tegen zit kan de wasmachine vandaag dan nog niet wassen.

Op tijd afreizen naar Amsterdam met een airbus320 is in iedergeval wel gegarandeerd.

Mijn huissleutels zitten natuurlijk net als mijn gsm oplader in mijn handtas.

Alleen of mijn eerste fotofilmpje in mijn handtas zit, is niet zeker.

Op tijd vertrekt het toestel naar Amsterdam.

En om 20h15 sta ik inderdaad bij de bagageband vol verwachting te kijken of mijn koffer inderdaad met de vlucht nog is meegekomen of niet.

Ik ben vandaag wel door het oog van de naald gekropen.
Bij het verlaten van het vliegtuig ben ik de envelop met reisdocumenten verloren in het vliegtuig.
Bij de balie van Aer Aran heb ik dat gemeld.
De maatschappij is gelijk intern gaan bellen, de papieren zijn nu terecht, ik kan met het karretje weer verder naar Amsterdam.

22 juli vrijdag koffer is terecht.

Melding van klm per telefoon ontvangen dat Vandaag de koffer alsnog te Schiphol aangekomen is.

In het begin Van de avond heb ik mijn auto op kantoor geparkeerd dat naast het ns station RAI is gelegen.

Voor Eur 3,20 laat ik me heen en weer naar Schiphol vervoeren met de trein.

De Brandstof en parkeerkosten zijn hier een veelvoud hiervan.

Nog afgezien van het vele lopen op Schiphol van de auto naar de ontvangsthal.

Tijdens het lopen ter hoogte van ontvsangsthal2 waar ik moet zijn wordt ik aangeropen, met de vraag wat ik hier moet doen.

Het blijken 4tal Tecla schepelingen te zijn die een dag langer in Ierland gebleven zijn.

Alleen op vrijdag is er een directe middag retourvlucht tussen Cork en Amsterdam.

Ik geef snel aan dat ik op Schiphol terug ben gekomen om een gemiste koffer op te halen.

De conversatie is kort maar hartelijk.

De reisgenoten reizen nu verder huiswaarts.

Ik begeef me naar het loket nagezonden bagage.

Daar legitimeer ik me.

Ik toon het meldingsformulier van Dublin.

Daar staat het referentienummer van Aer Aran op.

De koffer wordt gevonden en aan mij overhandigd.

Het zat Corina en mij tijdens deze reis dus niet mee.

Maar alles is nog goedgekomen.

Dit is het einde van de beschrijving van de ondervonden avonturen aan boord van de zeilende logger Tecla van Jaap en Jenny van 2005.

Afwachten of er komend jaar nog een vervolg zal komen.